І чужому научайтесь, Свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArclv 7-5337

РІК LXXIX. Ч. 124. TWO SECTIONS (SECTION I) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК. СУБОТА, 1-го ЛИПНЯ (JULY) 1972 No. 124. VOL. LXXIX.

— КОРОТКІ ВІСТКИ —

П'ятниця, 30 червня 1972

ФЕДЕРАЛЬНА КОМІСІЯ В СПРАВАХ ЕНЕРГІЇ винесла давно очікуване рішення про купівлю для ЗСА впродовж 25 років природного паливного газу в Альжирі, перетвореного на рідину. Цей газ потрібний для дальшого розвитку індустрії й економіки ЗСА. Але Комісія поставила деякі передумови, які можуть затримати швидке виконання цього проєкту, кошти якого обраховують в 1,6 більйона долярів.

ДЕМОКРАТИ В ПАЛАТІ РЕПРЕЗЕНТАНТІВ ВИЯВИЛИ дуже великий поділ думок щодо демократичної партійної плятформи та пропозицій змодифікувати чи здійснити реформу в Демократичній партії. У постанові, за яку проголосували 105 конґресменів і проти якої виступили 50 конґресменів ,сказано, що „партійна реформа не є в інтересі Демократичної партії". В постанові говориться, що в тому питанні треба далі провадити „студії і дослідження".

НЕПАРТІЙНА І НЕУРЯДОВА КОМІСІЯ для Економічного Розвитку ЗСА у висліді довгих студій запропонувала зробити великі зміни в законодавстві країни. На думку членів тієї Комісії, треба було б зреформувати судівництво, леґалізувати отруйну маріхуану і дозволити чи узаконити „ґемблярство" — азартні гри, але одночасно заборонити вогнепальну ручну зброю, яку тепер вільно продають.

ЧЕТВЕРО МОЛОДИХ ОСІБ З ГАРЛЕМУ в Ню Йорку, відомих як „Гарлемська четвірка", обвинувачені у вбивстві власниці крамнички в Гарлемі, що сталося в 1964 році. Вони сидять у в'язниці 8 років і над ними вже відбулися три суди, але й на останньому не було винесено остаточного присуду. Тепер суддя Дж. Мартін повідомив, що їх будуть судити вчетверте.

ФЕДЕРАЛЬНИЙ СУД У НЮ ЙОРКУ РОЗГЛЯДАЄ справу фальшувальників 8-центових поштових марок і банкнотів висотою в 10 долярів. Фальшиві поштові марки і гроші друкувались у друкарні на Схід 16 вулиця число 9 і в друкарні на 21-й вулиці Захід ч. 54. Ініціяторів таких „публікацій" та друкарів судять і їм загрожує від 5 до 15 років тюрми та великі кари. Вдалося встановити, що там було надруковано фальшивих марок і грошей на суму біля 950 000 долярів. Зґраю фальшівників розкрито випадково: один із них намагався збути свої підроблені банкноти аґентам таємної служби й був при тім затриманий.

ПАПА ПАВЛО VI ПРИЗНАЧИВ єпископів для єпархій на Польщею нововідзисканих від Німеччини землях на захід від рік Одри - Нісси. Дотепер Апостольська Столиця стримувалась від призначування єпископів в тих нових польських єпархіях, поки не прийшло до визнання Західньою Німеччиною кордону Одри - Нісси й підписання та ратифікування німецько - польського договору в цій справі. Призначення Папою нових польських єпископів приспішує покращання відносин між Церквою в Польщі й комуністичним режимом, як також між тим режимом і Ватиканом.

МАО ТСЕ-ТУНҐ ПРИЙНЯВ прем'єра Цейльону Сірімаво Бандаранайке і нараджувався з нею у приявності прем'єра Чжоу Ен-лая. Тому, що від 21 лютого ц. р., коли-то Мао Тсе-тунґ прийняв президента Ніксона, не було його ніде видно, поширились вістки, наче він важко захворів.

НА КІПРІ ПОКРАЩАЛА внутрішня ситуація настільки, що новий тамошній уряд, який прийшов до влади під натиском збоку Греції, розпочав переговори з турецькою меншиною. Ворожнеча між панівною грецькою більшістю на Кіпрі й упослідженою турецькою меншістю доводила до стану хронічного напруження з спорадичними збройними зударами.

ФРАНЦІЯ РОЗПОЧАЛА серію нових експериментальних атомових вибухів у південній частині Тихого океану, за яких 800 миль на південь від Таїті. Франція й Комуністичний Китай не підписали міжнародної конвенції, яка забороняє ядрові вибухи в повітрі. Вона переводить ці теперішні експерименти всупереч протестам, що їх зголосили були Австралія, Нова Зеляндія і Перу, найближчі географічно до терену експериментів. Французький військовий корабель перехопив приватну яхту групи пацифістів, які пляново їхали на терени ядрових вибухів. Французьке військове міністерство відмовило будь - яких відомостей, поки не закінчиться серія вибухів.

В КАНБЕРРІ В АВСТРАЛІЇ ЗАКІНЧИЛАСЬ конференція 6-ох міністрів закордонних справ над справою дальшого існування Південно - східнього азійського оборонного пакту. Рішено зберегти той пакт, відомий у скороченні як СЕАТО, з „гнучким пристосуванням його до змінливих міжнародних відносин". Зібрані у Канберрі міністри закордонних справ ЗСА, Британії, Австралії, Нової Зеляндії, Філіппін і Таї прийшли до висновку, що приявність совєтської фльоти на Індійському океані не становить „покищо" загрози для миру в тому обширі, але рішили стежити за дальшим розвитком подій в обширі Індійського океану.

ПАРЛЯМЕНТАРНА ОПОЗИЦІЯ У ПІВДЕННОМУ В'ЄТНАМІ ОБУРЕНА способом, як тамошній президент Нґуєн Ван Тіє вирежисерував переведення в Сенаті закону про признання йому на 6 місяців права правити декретами у військових і економічних справах. Коли багато опозиційних сенаторів пішли додому перед десятою поліційною годиною вечером, проурядові сенатори поспішили на залю нарад і 26 голосами без спротиву перевели той закон. Всіх сенаторів у Південному В'єтнамі є 57. Опозиція твердить, що той закон неважний, бо переведений підступом і обманом.

У ТУРЕЧЧИНІ СТВОРИЛАСЬ сильна опозиція проти прийнятого в минулому році закону, який забороняє вирощування опіюму. 100 поважних діячів урядової партії твердять, що той закон болюче вдарив по турецькому сільському господарству.

ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО „СВОБОДИ" ПОЯВИТЬСЯ З ДАТОЮ 6-го ЛИПНЯ

З уваги на державне Свято Незалежности у вівторок 4-го липня, „Свобода" з датою того дня не появиться. Чергове число „Свободи" друкуватиметься в середу, 5-го липня, з датою наступного дня, 6-го липня, та появиться в подвійному об'ємі. У понеділок, 3-го липня, редакційні і адміністративні бюра „Свободи" та друкарня будуть закриті.

Найвищий Суд припинив виконання смертної кари для вже засуджених під сучасну пору злочинців

Вашингтон. — Під час відбутої тут у четвер 29 червня ц.р. сесії Найвищий Суд вирішив, що стосована тепер у ЗСА кара смерти є неконституційним — жорстоким і незвичайним покаранням. Прийнято це рішення п'ятьма голосами ліберальних членів Найвищого Суду проти чотирьох консервативних. У висліді цього рішення буде припинене виконання смертної кари для уже засуджених судами понад 600 осіб, які чекають виконання смертних вироків, або ж вирішення їх справ апеляційними судами. Більшість із них мусітимуть залишитися в тюрмі до кінця свого життя, або ж будуть звільнені перед часом в певних умовах. Рішення Найвищого Суду може мати вплив на евентуальне скасування у ЗСА кари смерти взагалі. Трьох суддів Найвищого Суду із більшости, яка винесла рішення, ствердили у своїх опініях, що стосована тепер кара смерти порушує права громадян встановлені у восьмому додатку до Конституції, які забороняють жорстоке і незвичайне карання. Відповідаючи на питання журналістів поставлені йому в цій справі під час пресової конференції, президент Ніксон заявив, що він є проти скасування кари смерти у всіх родах злочинів. На думку Президента кожна кара, яка позбавляє життя людину, є жорстокою і негуманною, але ж стосована досі кара смерти врятувала життя багатьом людям, утримуючи евентуальних злочинців від здійснення злочину. Судді Найвищого Суду, які залишилися в меншості, з'ясували у своїх опініях своє рішуче й неґативне становище до винесеного рішення, заявляючи, що воно може мати вплив на зріст злочинности у ЗСА.

Партійний демократичний панель позбавив МекҐоверна 151 делеґата

Вашингтон. — Відбутий тут в четвер 29 червня панель Крайової Демократичної Конвенції позбавив сенатора - кандидата Джорджа МекҐоверна 151-го делеґата, які — за його переконанням — належалися йому в Каліфорнії. Це сталося у висліді заходів та впливів інших кандидатів на президентські вибори від Демократичної партії і дуже „захмарило" політичні перспективи сенатора МекҐоверна. Панель дебатував над цим питанням впродовж чотирьох годин, і врешті решт проголосував 72 голосами „за" і 66 „проти" за те, щоб розділити 271 члена каліфорнійської делеґації на Демократичну Конвенцію між всіми президентськими кандидатами від тієї партії. Таке рішення було винесене всупереч каліфорнійському статутові, який каже віддати всіх партійних делеґатів тому кандидатові, який збере найбільше голосів. Під час спонтанної пресової конференції в Капітолі, у Вашингтоні, сенатор МекҐоверн назвав те рішення партійного панелю „неймовірним і цинічним". Тим часом, сенатор-кандидат Гюберт Гомфрі, довідавшись про рішення партійного панелю, ствердив, що його шанси на номінацію „виразно покращали". З добре поінформованих джерел подають, що сен. МекҐоверн, коли б дістав номінацію, то запросив би сенатора Едварда Кеннеді на пост віце-президента. Але сенатор Е. Кеннеді вже кілька разів раніше повідомляв, що він не має бажання кандидувати у цих виборах на жадний урядовий пост.

НОВА ПУБЛІКАЦІЯ УККА
„Українські інтелектуалісти в кайданах"

Обкладинка, виданої Українським Конґресовим Комітетом Америки англійською мовою брошури п.н. „Українські інтелектуалісти в кайданах" - „Порушення людських прав в Україні". На обкладинці репродуковано розбитий КҐБ в Київському Університеті вітраж роботи О. Заливахи, Алли Горської та Людмили Семикіної — гнівну постать Тараса Шевченка, а поруч малюнку надруковано мотто видання: „Чи буде суд?". В тексті зібрані інформації про переслідування українських інтелектуалістів в Україні та в цілому СССР, подані короткі біографії В. Чорновола й ін. безпідставно засуджених та їхні портрети. Подані також заяви представників американського Уряду, Конґресу в обороні переслідуваних і надруковані уривки з заяв Нескорених про оборону прав людини й народу в Україні та виступи проти примусового російщення українського й інших народів.

ПРЕЗИДЕНТ ЗАПОВІВ ВІДНОВЛЕННЯ ПАРИЗЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ПРО В'ЄТНАМ

Вашингтон. — Президент Ніксон заявив на своїй пресовій конференції в минулий четвер 29 червня, що ЗСА і Південний В'єтнам погодилися вернутися на засідання Паризької конференції про В'єтнам і що комуністична сторона також погодилася зробити це. Президент висловив переконання, що наради будуть відбуватись „на конструктивний і поважний лад". Дотепер відбулося 149 безплідних засідань тієї конференції. Більшість довгої пресової конференції стосувалася В'єтнаму. Президент повторив і обороняв свою останню мирову пропозицію з 8 травня ц. р., що він готовий припинити всі бойові дії американських збройних сил і відкликати їх до чотирьох місяців після встановлення у В'єтнамі міжнародно контрольованого перемир'я та звільнення комуністами всіх полонених і з'ясування долі всіх тих, які пропали без сліду серед бойових дій. Мали б бути відновленні мирові переговори в Парижі вже 13 липня ц. р. Повідомляючи про відновлення переговорів, які були припинені З'єдиними Стейтами Америки 4 травня цього р. внаслідок їх безуспішности і небажання північно-в'єтнамських комуністів трактувати їх серйозно, Президент заявив, що, якщо комуністи справді поставляться тепер поважно до відновлених розмов, то війна зможе закінчитися вже найближчого року. У своєму повідомленні през. Ніксон не виявив ніяких даних щодо того, чи на справу відновлення переговорів між ЗСА і в'єтнамськими комуністами вплинули його відвідини в Пекіні і в Москві. Він ствердив тільки, що обидві сторони погодилися відновити переговори без будь яких передумов. Відповідаючи на дальші запитання, през. Р. Ніксон з'ясовував головним чином справу бомбардування Північного В'єтнаму американськими літаками, як також замінування північно в'єтнамських пристаней. Дальші відповіді в справах закордонної політики стосувалися договорів із СССР про зброєння та бойової спромомжности Південного В'єтнаму й евентуального створення коаліційного уряду в Сайґоні.

В СССР підготовляються до нової індоктринації молоді

Київ. — Шостий Пленум ЦК комуністичної спілки молоді СССР, комсомолу, постановив у Москві зробити перегляд комсомольських сил по так зв. республіках СССР, з нагоди 50-ліття проголошення створення СССР. Місцеві перегляди потрібні для кращої підготови до п р о ведення Всесоюзного фестивалю совєтської молоді, що відбудеться у ще не визначеному місті та буде присвячений 50-літтю СССР. У рішенні Пленуму сказано, що потім відбудеться ще й Всесвітня Зустріч трудящої молоді у Москві, восени 1972 року, з участю делеґацій „трудящої молоді" з усіх країн світу. Всі ці підготови будуть прелюдією до скликуваного ЦК КПСС 10-го Світового Фестивалю молоді і студентів, який відбудеться у східній частині Берліну в 1973-му році. Хоча той фестиваль відбудеться в Сх. Берліні, в СССР „успішній підготові і проведенню фестивалю повинна сприяти широка пропаґанда цього найважливішого молодіжного підприємства, сказано в „Комсомольской правдє" з 24 червня, — засобами радіо, телевізії, центральної і місцевої молодіжної преси. Комсомольські організації зобов'язані активно пропаґувати серед совєтської молоді характер і завдання запляноваго 10-го Всесвітнього фестивалю". Завдання фестивалю: „маніфестація молодого покоління проти імперіялізму, за солідарність, мир і дружбу".

Аґенти Еф-Бі-Ай затримали запідозреного в повітряному піратстві

Детройт. — Аґенти Федерального Бюра Інвестиґації затримали й заарештували 28-мирічного Мартіна Джозефа МекНеллі поблизу його будинку в Вайндотті, Мич., поза Детройтом. Як припускають, він винен у повітряному піратстві, коли під загрозою зброї й літакової катастрофи вимагав і одержав 500.000 дол., а потім вистрибнув з тими грішми з парашутом поблизу Перу у стейті Індіяна. Трохи згодом майже всі ті гроші в мішку знайшов один із фармерів і передав знахідку поліції. У пресі не було повідомлення, скільки дістав фармер за свою значну послугу. Аґент ЕфБіАй повідомив, що коли порівняли відбитки пальців на записці пірата в літаку і відбитки пальців колишнього ветерана армії, тепер безробітного М. МекНеллі, то виявили ту саму особу. Шеф поліції в Перу, Індіяна, повідомив, що запідозрений у піратстві був поблизу Перу з автом і що він спершу назвав себе іменем свого брата. Обвинувачений відмовляється від будь-якого злочину, а про свою покинуту родину він сказав, що розвівся тому, що відмовляється взагалі працювати. Запідозреного з а т р имали під кавцією в 100.000 долярів.

Катерина Маґура, довголітня працівниця УНС, померла в Джерзі Сиґі

Джерзі Сиґі. — У четвер, 29 червня, тут у своєму домі померла на 51-му році життя св. п. Катерина Маґура, яка повних 30 років була працівницею у фінасовому відділі в Головній Канцелярії УНСоюзу. П р и ч иною смерти була недуга лістряка. Парастас за спокій душі Покійної буде відправлений в неділю, 2-го липня, о год. 7.30 вечора в похоронному заведенні Ріотто Фюнерал Говм при 3205 Кеннеді Булевард в Джерзі Сиґі. Похорон відбудеться в понеділок, 3-го липня, о год. 8.30 рано із згаданого похоронного заведення до української католицької церкви св. Петра і Павла при Бентлі евеню в Джерзі Сиґі й опісля на цвинтар Святого Хреста в Північному Арлінґтоні.

ПРОЩІ ДО ЛІЗЬЄ І ЛЮРДУ

Париж. — З Канцелярії Екзархії Української Католицької Церкви у Франції подано повідомлення, що цьогорічні прощі до чудодійних місцевостей Лізьє і до Люрду відбудуться до першої — 16 липня, до другої — від 2 до 8 серпня. У неділю 11-го червня відбулася українська проща у Зах. Німеччині, до відпустової місцевости Альтеттінґ, де приміщена чудотворна статуя Божої Матері.

ПОХОРОН ВЛАДИКИ ІВАНА СТАХА У ПОНЕДІЛОК І ВІВТОРОК

Саме в тому дні 4-го липня, як американський нарід відзначатиме 196-річчя проголошення своєї незалежности, Українська Громада супроводитиме з тієї ж Філядельфії, де Американська незалежність була проголошена, в останню дорогу св. п. Владику Івана Стаха, Філядельфійського єпископа-помічника УКЦеркви, я к и й трагічно згинув в автомобільній катастрофі в ранніх годинах 29-го червня на шляху Ню Джерзі Тирнпайк біля міста Бордертавн. Ще не одержано всіх подробиць катастрофи, але відомо, що на автомобіль Владики Стаха, який вертався до Філядельфії, наїхало вантажне авто, що й було причиною катастрофи. Похоронні обряди для спочилого Владики Івана Стаха почнуться вже в неділю, 2-го липня, о год. 5-ій по полудні Парастасом в катедральному храмі Непорочного Зачаття у Філядельфії. Наступного дня, в понеділок 3-го липня, будуть відслужені в цьому катедральному храмі похоронні Служби Божі о год. 8-ій рано, а в годині 9-ій рано буде відправлена заупокійна Архиєрейська Свята Літургія. Опісля тлінні останки спочилого Владики будуть перевезені до його родинної місцевости Сейнт Клер у Пенсильвенії, де — по відслуженні Св. Літургії у вівторок, 4-го липня, будуть покладені на вічний спочинок на місцевому українському католицькому цвинтарі, побіч могил його батьків.

Дружину Святослава Караванського Ніну засуджено до чотирьох років ув'язнення

Ню Йорк. — Згідно з одержаними тут інформаціями потверджуються повідомлення про засуд Ніни Строкатої, дружини Святослава Караванського, на чотири роки ув'язнення. Відбувся суд над Ніною Строкатою-Караванською в Одесі ще 19 травня ц.р. і судили її за статтею 62-ою Карного Кодексу УССР, тобто за ведення аґітації з метою „підриву радянської влади". Була арештована Ніна Строката в грудні 1971 року в дорозі з Одеси до Нальчика на Кавказі, куди вона їздила, щоб влаштуватися на роботу після відібрання їй режимними чинниками праці в Одесі, де вона працювала, як біохемік в Одеському медичному інституті. Чоловік Ніни Строкатої Святослав Караванський перебуває тепер в ув'язненні в одному із мордовських концтаборів. Вперше він був арештований в 1944 році за участь у підпільній протисталінській організації, яка діяла під час другої світової війни. Звільнений перед закінченням вироку, він був заарештований знову в 1965 році і засуджений в 1966 році до відбуття решти 25-річного вироку і крім того на дальших п'ять років ув'язнення. Дружина його Ніна Строката протестувала безуспішно проти жорстокого вироку у відношенні до її чоловіка, поки не була й сама заарештована.

В Нальчику на Кавказі був заарештований з початком цього року Юрій Шухевич, син головного командувача УПА Романа Шухевича - Тараса Чупринки.

Видано книжку вибраних новель В. Софронова Левицького „Липнева отрута"

Василь Софронів Левицький

Вінніпеґ. — У видавництві „Новий Шлях" появилася п. н. „Липнева отрута" книжка вибраних новель і нарисів відомого західньо-українського прозаїка, драматурга і перекладача Василя Софронова Левицького. На зміст виданої з мистецькою обкладинкою роботи мистця Св. Гординського 236-сторінкової книжки склалися оповідання і нариси із друкованих у Львові збірок В. Софронова Левицького „Під сміх війни" (1921), „Бо війна війною" (1922), „Грішник" (1927) та „Липнева отрута" (1934), в тому числі один етюд „Бабуся", п'ятнадцять новель, один с а т и ричний скеч, дев'ять нарисів і шість ліричних етюдів, в тому й тих, що були друковані поза збірками. Попереджена збірка статтею л і т е р атурного критика Юрія Клинового п. н. „Дещо про призабутого майстра української новелі", в якій подано огляд й оцінку літературної творчости Василя Софронова Левицького, як письменника і журналіста. Ілюстрована книжка репродукціями о б к л адинок давніх збірок письменника та його репортажу з подорожі до Юґославії, Чехо-Словаччини і Польщі, що був виданий у Вінніпеґу 1970 р. п. н. „Кланялися вам три України", як також ілюстраціями з побуту бойківського села Ветлина. Василь Софронів Левицький, народжений 1899 року в селі Стриганцях на Станиславівщині у священичій родині, у двадцятих і тридцятих роках співпрацював у львівських щоденниках „Новий Час" і „Діло" і в 1932-39 рр. був редактором „Господарсько-Кооперативного часопису" та в 1929-1939 рр. журналу „Літопис Червоної Калини". Тепер працює редактором вінніпезького тижневика „Новий Шлях". Набувати книжку „Липнева отрута" можна у книгарнях, або ж у Видавництві „The New Pathway", P. O. Box 785, Winnipeg 1, Manitoba, Canada. Ціна 6.00 долярів.

Померла Стефанія Ґермак

Сафферн, Н.Й. — В п'ятницю, 30-го червня 1972 року тут померла на 87-ому році життя, після мозгового удару, сл.п. Стефанія Ґермак, вдова по скарбовім інспекторі Омеляні, мати дружини головного секретаря УНСоюзу д-ра Ярослава Падоха. Покійна жила в Сафферн, Нюйоркського стейту, зі своїм сином інж. Володимиром Ґермаком. Крім сина, Покійна осиротила дві доньки, Ірену Падох та Лідію Вірлі, й четверо внуків.

Парастас по Покійній буде відправлений в неділю, 2-го липня, після Служби Божої в церкві св. Павла в Ramsey, N.J., на розі вулиць Darlington Avenue & Cherry Lane. Похорон відбудеться з тієї ж церкви в понеділок, 3-го липня. Тіло Покійної зложене в похоронному заведенні в Ремзі, напроти церкви св. Павла.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issue combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Незалежність

4-ий Липня для американців — це 22-ий Січня для українців. З тою різницею, що 22-ий Січня це історична подія, яка — віримо — в майбутньому воскресне, а тепер є тільки спомином, ідеалом і програмою, — а 4-ий Липня — це горда й пишна дійсність. 22-го Січня ми щороку деклярусмо вірність тому самому ідеалові, а американці щороку поклоняються 4-го липня тому символові своєї актуальної державної незалежности, сполученої із найбільшою у світі свободою і найвищим у світі добробутом.

Кожний нарід у світі вшановує дату, яка символізує його державну самостійність. Для величезної більшости народів це щороку день, відзначуваний музикою і парадами. Американська демократія не захоплюється зовнішньою декорацією і 4-ий Липня позбавлений будь - яких познак офіційної казенщини. Для американського народу 4-ий Липня це передусім день відпочинку, день розваги, це один із тих днів у році, коли всі установи, крамниці, банки, фабрики — закриті. Це урочисте свято, бо немає для народу урочистішої події, як здобуття незалежности. Немає для людини нічого дорожчого, як здоров'я і воля, як нема нічого гіршого за недугу і неволю.

Нарід не може осягнути високого ступня розвитку ні в одній ділянці — політичній, культурній чи господарській, — коли не має повної державної незалежности. Нема теж повних громадянських свобід без демократичного устрою. Американська держава розмірно молода: ось починаються приготування то 200-річчя проголошення у Філядельфії Декларації Незалежности 4 липня 1776 року. Демократичний устрій, який дав майже необмежені можливості проявлятись персональній ініціятиві, і такі прикмети, як енергія, підприємливість і роботящість створили впродовж тих 200 років з давньої британської колонії найбільшу потугу світу. У кругло 220-мільйоновому людському муравлищі на велетенському просторі між двома океанами, з мозаїкою рас, етнічних груп і віровизнань, не може бути все ідеальне. Але, живучи на америкаській землі, пізнавши її історію, її закони і спосіб життя, треба подивляти і вчитися: як слід використовувати державну незалежність для добра народу й добра цілого світу.

Тиждень Поневолених Націй

Вже незабаром, в днях 16 до 22 липня цього року, у З'єднаних Стейтах Америки буде відзначуваний уже чотирнадцятий раз із черги Тиждень Поневолених Націй, проголошений вперше в 1959 році президентом Двайтом Д. Айзенгавером, як схвалений Конгресом закон 86-90. Кожного року з того часу названий Тиждень був проклямований пізнішими Президентами ЗСА і відзначуваний не лише українцями та іншими групами, а й американцями.

Згідно із законом також цього року Тиждень Поневолених Націй буде проголошений през. Ніксоном, який проклямував його минулими роками. Пригадку в цій справі започаткував відомий американський конґресмен і приятель справи поневолених Москвою народів Едвард Джей. Дервінський своїм виступом у Палаті Репрезентантів 9 травня ц. р. і вписанням до Конґресового Рекорду статті президента УККА проф. Лева Добрянського п. н. „Чи ви знаєте поневолені нації?"

Читачам „Українського Квартальника", американським і українським, стаття проф. Л. Добрянського відома. Головним її мотивом було підкреслення зібраних американським журналом „Рідер'с Дайджест" даних про кількість поневолених московським і іншими комуністичними режимами, в тому й китайським, народів і країн в Европі, в Азії і в Південній Америці. Їх нараховано — за час від 1920 по 1960 рік — двадцять дев'ять. Така ж доля загрожує цілому рядові інших країн: Південному В'єтнамові, Національному Китаєві, Камбоджі, Ляосові, Ізраїлеві, Болівії, Чіле, включно з новоствореною державою Банґладеш та рядом африканських країн. Все це викликає оправдану тривогу: хто наступний? І тому, пригадуючи цей загрозливий не тільки для миру і безпеки інших країн, але також і для безпеки З'єднаних Стейтів Америки стан, конґресмен Дервінський закликає всіх американців призадуматися над цією загрозою і познайомитися основно із підрахунками „Рідер'с Дайджесту" і „Українського Квартальника" і, не зважаючи на актуальні тепер в американській політиці тенденції до співіснування з Москвою й Пекіном, повести широку освідомну акцію в цьому напрямку.

Треба сподіватися, що до заклику Дервінського приєднаються, як і кожного року, особливо ж в часі Тижня Поневолених Націй, широкі кола національних груп у ЗСА і доб'ються своїми заходами усвідомлення грізної для ЗСА ситуації і продовжування боротьби свободолюбної ЗСА проти комуністичного наступу на вільний світ.

Леся Лисак

ЧЕТВЕРТИЙ ДЕНЬ ЛИПНЯ

Скажіть, з чим асоціюється у ваших думках початок липня? З літніми ранками, коли аж кортить залишити місто, працю й всі турботи і мандрувати туди, де багато неба і зелені? З картинами молодости, коли початок літа означав справді безжурні вакації? Із медяним запахом лип, що цвіли у вашому селі чи містечку, тих лип, квіття яких ви зривали й сушили на сонці як „знаменитий лік проти застуди"? А може лагідний липневий легіт принесе здалеку вже приблідлий образок празника святого Івана Лопушника — батькових чи братових ім'янин?..

Нам, пришельцям з України, літо завжди нагадує рідну землю, якої ми забути ни всилі. Свідомо чи підсвідомо, снується завжди нитка ностальгії за давнім літом, розпахненим квітучими травами і п'янким липовим гіллям. А для наших сусідів-американців початок липня барвиться чимось іншим. Кольорами їхнього зоряного прапора, гордою радістю Дня Незалежности, веселим дозвіллям. Прогулянкою у перевантаженому всяким добром авті кудись на „довгий кінець тижня". Несамовитим рухом на гайвеях, трувеях, експресвеях. Переповненими парками, де на кожному кроці підсмажується на вугіллі ковбаски і попивається пиво й кока - колу. А в той же час на їхніх хатах, бальконах, подвір'ях спокійно і впевнено повіває зоряний прапор. Той, що його звуть „олд ґлорі". Цього року цих прапорів повіватиме, мабуть, більше, ніж попередніми роками. Як реакція на недавноминулі часи, коли збаламучені заколотники зневажали, палили й нищили свій же власний прапор. Почуття гідности, бажання ладу і здоровий глузд поволі входять у свої права.

Вивісять американські прапори на своїх хатах і пришельці з України, що звуться тепер американськими громадянами українського роду. Зроблять це з доброї волі, як вияв подяки за одержану волю. Аджеж у цій країні в багатьох містах повівають українські прапори з міських ратуш у роковини нашої державної незалежности.

І захочеться теж радіти літом, сонцем, дозвіллям, вакаціями, радіти звичайною людською радістю, без якої життя не є життям. Хочеться, та...

Одержали ви листи від рідних з України. Питаються, жаліються, чому ви про них забули, чому нема від вас вістки. А ви ж писали до них усіх! На Великдень вислали всім карточки із святочними побажаннями. Спеціяльно підбирали ці карточки, бо знаєте, як там ними дорожать. Там же ж карточок із образом Ісуса Христа, церквою, гагілками нема. Ці карточки вони показують дітям, ставляють в рямці. Бо там образів святих нема. Тому вони такі цінні у совєтській країні, де нібито є „свобода релігії". Кожного року ці карточки доходили до адресатів, а цього року — ні. Значить — їх сконфіскували.

Дивно, правда? Адже ніякої антисовєтської пропаганди на тих карточках не було. Адже минули сталінські часи, коли не допускали листування з „капіталістичним світом"! Адже настали якісь полегші, якась зміна на краще, якась мінімальна свобода для „совєтської людини".

Можливо, але не у вашій батьківщині, не в Україні. Можливо для когось, але не для українців, ваших рідних. Петля на шиї, яка була на якийсь час дещо послаблена, знову туго затискається на шиї. Знову давить терором, страхом. Короткотривалі ілюзії на дрібку вольности знову зникли.

Скажете: сконфісковані святочні карточки — дрібна річ. Але маркантна. Хто тут конфіскує вашу пошту? Хто перечитує ваші листи? А втім, це ж такі відомі справи. Візьміть будь - яку газету до рук. Знову арешти, провокації, суди. Знову мариво сталінських часів. Знову ті самі жахіття, від яких ви тікали на кінець світу.

Правда, коли людину перестає щось боліти, біль забувається. Ми вже призабули багато лиха. Пам'ять людська услужна — не хоче мучити вас давніми маривами. Людина не хоче смутку.

У липневий день, коли від океану до океану Америка барвиться сонцем, прапорами й дозвіллям, ви хочете відігнати від себе сумні думи. Адже ми тут, у вільній країні стараємося робити все, що можемо, щоб облегшити долю покривджених на Україні. І ми, і наша молодь. Робимо, що в наших силах. Скільки ми їм поможемо? Чи взагалі поможемо? Але бодай сумління чисте: не мовчимо. Бо мовчати це те саме, що схвалювати злочин.

Та може не в усіх сумління справді чисте. Знайдеться і серед тих, які тікали від совєтської загибелі, знайдеться й серед вільних людей у вільній країні маленький юда, який ще й нині писатиме, що „українцям в Україні не дістається ніякої кривди". Він це напише, бо йому за це заплатять. Він не піде заробляти на прожиток до фабрики, як дехто з нас. Він не студіюватиме ночами, щоб здобути знання і дістати відповідну працю. Він піде найлегшим шляхом — хитренько, підступно, замасковано. І дехто, який вже за добробутом забув про совєтське ярмо, в якому сам колись був — може й повірить. Тепер дуже легко збаламутити людину. Тепер людина — на жаль — податлива на всякі впливи.

Колись, коли честь цінувалося вище, ніж у теперішніх часах, таким людям не подавали руки. Нині можемо хіба викреслити їх з нашої пам'яті. Можемо сказати: доки громада здорова духом — такі нам не страшні.

А українська громада духом здорова. І тому краще не думати про малі нікчемності в літній день, коли від океану до океану країна дихає Свободою. Дихає Волею, яка є найбільшою цінністю людини і за яку кожна розумна людина буде повсякчас боротися.

Леонід Полтава

300-ЛІТТЯ РОЗПИНАТЕЛЯ

Як на Ісуса Христа знайшовся Пилат, так і на Україну — в постаті московського царя Петра І. Російські історики додають до його імени епітет „Вєлікій"; українським історикам дав точне визначення і вказівку великий Тарас Шевченко, сказавши про Петра: „Це той Перший, що розпинав"...

300 років тому народився цар московський, розпинатель України, перетворювач Московського царства в Російську імперію шляхом підбою України, Білоруси, частини Польщі та інших країн. Петро І, без сумніву, був наділений видатними розумовими здібностями. Навіть такий великий і тонкий пополітик-державник, як гетьман Іван Мазепа, або такий талановитий воєнний стратег, як шведський король Карл XII — програли в бою з Петром І. Можна зразуміти, чому російські патріоти з гордістю згадують про цього свого царя. Але вони покищо не можуть зрозуміти, що саме той цар започаткував у історії Московського царства добу, за яку рано чи пізно доведеться гірко розплачуватись, адже світова історія вчить, що немає вічних імперій і не може бути вічних імперій. Немає різниці між злочином викрадення чужої власности і злочином викрадення чужого, іншого народу, а їх на обвинувачувальному списку є вже 109. Крім того, саме ті, які на початку 1917-го року „скидали" білого царя - імператора Миколу II — продовжують реалізувати ідеї Петра І, посунувши справжні сучасні кордони совєтської Росії аж до Західньої Німеччини, Австрії та Італії.

Є в тому своя особлива вимова, що місто над рікою Невою, збудоване за Петра І на кістках загнаних туди „імператорським повелєнієм" козаків з України, мало назву „Петербург", а після відновлення Російської імперії у формі СССР дістало назву другого Петра І — Леніна — „Ленінґрад". Під час революційних 1917-20 років злітали з п'єдесталів пам'ятники російським царям, в тому числі й Миколі Палкіну та Миколі II, цариці Катерині й ін. не тільки заходами народів, які творили - відновлювали свої національні держави — ті пам'ятники скидали спочатку й російські большевики. Тільки одного вони не заторкнули — пам'ятника Петрові І над Невою, в Петербурзі - Ленінґраді. Чому? Тому, що Російська імперія тільки міняла шкіру, як її мусить змінювати змій - давун. І тепер, після 50 років існування совєтського, читай — змодернізованого московського режиму, можете в Ленінґраді оглянути „домік Пєтра Вєлікава", змайстрований тим царем дерев'яний годинник чи якусь альтанку, де царкат любив відпочивати після чергового політичного вбивства або чергового підбою чужого народу.

Совєтська преса все ще не наважується відверто заявити, що Петро І необхідний для „комунізму", що його треба звеличувати, як то вже раз було за Сталіна, але час від часу подає саме в цьому році безневинні вісточки про збережений „човен Петра І" чи дерев'яний годинник, ним змайстрований. Та й чому б ні? У „сапаґі" Петра І взувалися в політичному розумінні Ленін, Сталін, Хрущов, тепер Брежнєв. Це випробувані імперські чоботи, інших ні білий, ні червоний Кремль не визнавав і визнавати не може, бо без них залишиться босою Росія, загнана силами Поневолених Націй в свої етнічні межі, а вони — вузькі й убогі.

Не буде нічого дивного, коли ще цього року почуємо з СССР про Петра І, як великого будівничого не тільки кораблів, а й Европи, до якої той цар „прорубував вікно", за висловом А. Пушкіна, і прорубував так, що в багатьох народів потемніло в очах. Але також не буде нічого дивного, як нескорена Україна, нескорена Білорусь, нескорений Кавказ, нескорений Узбекістан та інші нації, народи й народності в петровсько - ленінському утворі СССР — дружньо стягнуть петровські „русскіє сапаґі", не цікавлячись, чи вони модні в ЗСА, чи не модні.

Одного дня Україна також встановить пам'ятник Розпинателеві — але вниз головою.

ВИБОРЧА ПРОГРАМА ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПАРТІЇ

Вашинґтон. — Кругло 24 години тривала нарада демократичної комісії, яка опрацьовувала виборчу програму Демократичної партії на цьогорічні президентські вибори. Вироблена програма близько стоїть до вимог та обіцянок передового кандидата від демократів, сенатора Джоржа МекҐоверна, але частково відповідає й вимогам більш поміркованих членів тієї партії. Це означає, що на Демократичній Конвенції в Маямі Біч, що відбудеться в цьому місяці, напевно дійде до зудару між різними напрямками і крилами тієї партії. Головні точки прийнятої програми демократів такі: негайне закінчення війни у В'єтнамі і повне виведення американських військ, амнестія для всіх дезертирів та повернення військовополонених до ЗСА; армія ЗСА має складатися з самих добровільців, а в Зах. Европі треба дуже скоротити американські збройні сили.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЩЕ ПРО ШКІДЛИВУ ТЕРМІНОЛОГІЮ

Голос пані О. Пясецької, надрукований в „Свободі" з 16 червня, слушно звертає увагу на одну з наших болячок, і я підтримую її міркування, хоч вважаю додати наступне.

1) Авторка листа, на жаль, не звернула зовсім уваги на другу мовну дивовижу, а саме термін „радянський" (чи совєтський) народ(-и), який чимраз дужче загніжджується не лише в американській, але й в нашій журналістиці.

2) Вона, здається, дещо перемішала такі терміни, як „неросійські народи" (чи національності) взагалі (без ніякого додатку) і такі ж народи „внутрі СССР" (чи Совєтського Союзу) або „неросійські" та „російські" (дві множини) замість „неросійські" (множина) і „російський" (однина) нарід, чи національність.

Не зупиняючись довше над розглядом листа п. Пясецької, я спробую зосередити увагу читачів над уживанням і надуживанням терміну „радянський" (народ і навіть поодинока людина), бо саме тут лежить корінь небезпеки для нашої національної ідентичности як там, на рідних землях, так і тут.

Коли цього терміну послідовно вживають у всіх виданнях, друкованих в СССР, то відомо, що це дістається з наказу новітніх „самодержців" у Кремлі, по лінії найновішої програми КПСС, яка ще в 1951 році задекретувала політику найшвидшого „злиття" всіх народів і націй, що живуть в границях СССР.

По цій лінії в постанові ЦК КПСС, опублікованій у московській „Правді" і „Радянській Україні". з 22 лютого 1972 р., „Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціялістичних Республік" надруковано товстими черенками таке: „За роки будівництва соціялізму і комунізму в СРСР виникла нова історична спільність людей — радянський народ..." (Пропускаю доволі плутане, діялектично - матеріялістичне, пояснення в дальшому тексті). Ось ультраамериканські темпи! Не минуло й 10 років від дня проголошення „височайшого указу", як „нова історична спільність" вже „виникла"!

Але коли цього терміну „радянський" послідовно вживають не лише журналісти (включно з одним професором права в УВУ) з чикаґського „Укр. Життя", але й деякі наші студенти (див. оголошення в „Свободі" т. зв. Комітету для оборони „радянських" політичних в'язнів, що подає свою поштову скриньку Вудгевен, Н. И., але дотепер не проголосив ані одного прізвища людей, які стоять „за параваном"), як в англомовних так й українських публікаціях — стає соромно і боляче. Невже ж люди, які прищеплюють нашій молоді цей дивовижний, ворогом придуманий термін „радянський", не розуміють, що за всіма засадами логіки і лінгвістики слово „радянський" окреслює тільки й виключно суспільно - державний устрій, що діє в СССР, і нічого більше. Нікому не прийде, мабуть, в голову називати мешканців британських островів „монархічний народ", тому що в них суспільно-державний устрій монархічний, ані мешканців цієї країни „демократичний народ" тому, що тут панує клясичний демократичний устрій.

Подібні дивовижні терміни, як, наприклад, „чехословацький" народ, або вже померли наглою смертю (в реформах 1968 р.), або помирають на наших таки очах, як, наприклад, „югославський" народ, пропагований як в часах монархії, так і в комуністичній державі (зовсім як і в Росії). Офіційний перепис населення в царстві Тіта виявив, що тільки неповних 2 від сотки населення подають себе за „югославів" (див. „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 19 ц. м.).

Чи цього не знають і не бачать ані відомий професор УВУ, ані студенти з Вудгевену? Чи не розуміють вони трагікомічної іронії своїх закликів складати гроші на їхню „визвольну" діяльність?! Гроші мають давати їм свідомі своєї ідентичности українці, що живуть тут, нібито на оборону тих свідомих українців, які там у новітній „тюрмі народів" (вислів Леніна про Росію) караються за свої намагання не тільки зберегти національну ідентичність, але й розбудити приспану свідомість цієї ідентичности серед усіх малоросів і „радянських людей" (що є рівнозначне!), але під фірмою якогось анонімового комітету оборони „радянських" (тобто також й російських?!) політв'язнів.

Чому це так?! Хто і з якою метою вводить заміщання в такій, здавалося б, ясній справі, як національна ідентичність!?

Зовсім недавно став відомий обіжник керівника американської Інформаційної Агенції Франка Шекспіра в справі називництва (ідентичности) різних народів, що живуть у Совєтському Союзі, за що його критикував не лише відомий сенатор Фулбрайт, але й дещо менш відомий Расел Бейкер на сторінках „Ню Йорк Таймсу" з 30 березня ц. р. Виглядає, що цей обіжник ще не дійшов до свідомости наших власних журналістів-професорів і деяких студентів. А може їм приємніше і зручніше тримати „лінію" сен. Фулбрайта і (посередньо) — Кремлю?

Володимир Савчак
Ню Йорк

ЧИТАЙТЕ УКРАЇНСЬКІ КНИЖКИ І ГАЗЕТИ, БО ЧАСТЕ ЧИТАННЯ ВЕДЕ ДО ПРОСВІТИ, А ПРОСВІТА — ЦЕ СИЛА.

Ольга Приходько

З МОРЯ ЖИТЕЙСЬКОГО...

Розповідь з часів старого Поділля

I

КОЛИСЬ ДАВНО...

Багатий був пан Броневський. Походив із старого, славного, колись могутнього шляхетського роду. Великі земельні простори: поля, ліси, численні села належали до його маєтку. Всі місцеві люди це знали і звикли до того, що широко-далеко вся земля належить панові Броневському. Але коли в тії краї приїздила нова людина, то бувало дивувалась, що куди не піде, куди не обернеться, кого не спитає, чий це маєток — усе дістане відповідь: пана Броневського. А ще більше дивувалась, що, коли почне розпитувати про самого пана, то ніхто нічого докладного сказати не може, тільки того й довідувалась, що сам пан перебуває десь далеко за кордоном і лише зрідка приїздить до своєї матері, старої пані Броневської, яка живе в одному із своїх маєтків.

Старі люди пам'ятають, як колись весело та гучно жилося в панському дворі, згадують і радо оповідають, які то великі гостини та балі влаштовували там, музики бувало цілу ніч грають, а пани бенкетують, танцюють, гуляють, в парку кольорові ліхтарі позасвічують та переганяються в човнах на ставу. Барвисте світло на воді відблискує, переливається, здається серед ночі цілий став оживає, як у казці. Гамір, сміх, спів лунають над водою. Або палять над ставом великі вогні, ціле небо палахкотить червоним, зеленим або синім полум'ям, а дрібні зірочки сиплються з того у воду.

Гарно бавилися пани...

А часами перебирались у якісь дивні одежі: за турків, за циганів та за всяких бусурменів, навіть за чортів, на обличчях машкари — і сміх, і гріх дивитися.

А які бували полювання! Скільки того панства наїздило з цілої околиці і навіть з самої Варшави на ті лови до панів Броневських!

Дід Данило, що був у ті часи при дворі коло коней, радо згадував давнину і охоче розповідав про веселі панські забави, але найбільше любив оповідати про полювання. Про свого пана Броневського казав:

„Добрий був пан, нема де правди діти, дуже добрий та справедливий, але коли побачить, що який кінь зле вичищений, то не проси Бога — буде біда! Перед полюванням ми тих коней доглядали більше, як свого ока.

„Коли бувало пани вийдуть, посідають на коней, а коні випасені, випещені аж блищать та гарцюють під панами — любо глянути! Люди здалеку збігалися подивитися, як то пишне панство виїздить на лови.

„Найкращий з усіх панів був наш пан. Високий, стрункий, очі ясні ,веселі, аж грають. Сяде на коня, ну, як намальований. Усі на нього задивлялися. Поведе бровами, роги засурмлять — і всі коні понесуться наввипередки, аж курява шляхом стелиться...

„Але одного разу на полюванні сталося велике нещастя. Були то гони на диків, а тих диків того року розвелася сила-силенна, щохвилини чувся в лісі постріл. І якось сталося, що наш пан був при тому в лісі пострелений. Уже не жив, коли його привезли додому.

„Як то сталося, ніхто докладно не знав. Було того дня плачу! Нехай Бог боронить! За кілька літ у селі стільки сліз не виллялося, скільки в той день виллялося їх у панському дворі. А пані краще й не згадувати...

„Нашому теперішньому панові було тоді три рочки, а наша пані була тоді молода та гарна, як сонце. А тепер, — старий при тому показував рукою на білий палац з високими вежами, що пишався серед розлогого парку, — тепер усе ніби вимерло. Пані ніколи нікого не приймає і назавжди заборонила у своїх лісах полювати.

„Невесело тут було нашому молодому панові, певно, тому і здержується стало в чужих землях", — закінчував старий свої спогади.

***

Дійсно, невеселе дитинство судилося малому панові Зиґмонду Броневському. Одчай матері був безмежний. Власне того нещасливого дня вона також умерла зі своїм коханим чоловіком для зовнішнього світу.

Залишилась для неї віра в Бога та любов до дитини.

Під впливом ксьондза запросила пані Броневська для виховання сина монаха з Риму. Монах був ласкавий і добрий вихователь, високоосвічена і мудра людина. В добрі руки попав хлопець. Якби при тому він мав брата або якого приятеля-товариша, щоб міг з ним бавитись та розважатись, то все було б добре. А так у товаристві засмученої матері та аскетичного монаха для радости та дитячих розваг не було місця. Єдине, що захоплювало дитину з ранніх літ, це були музика та оповідання монаха про його рідний край — Італію та Рим. Подорож до Риму стала мрією юнака.

Коли хлопцеві минуло 16 років, він випросив у матері згоду на цю подорож, звичайно в супроводі вірного монаха. З тієї пори додому молодий пан повертався тільки вліті на короткий час. Жив у Римі, подорожував по Европі, перебув майже рік у старовинному монастирі серед чудової південної природи на морському острові у Франції, був у Парижі, де зустрічався з вищим колом польської аристократії. Але товариство та веселі забави його мало приваблювали. Чи завдяки вихованню, чи з природи він був мрійником, естетом і захоплювався мистецтвом. Особливо приваблювала його музика. Коли він грав, час для нього не існував.

(Далі буде.)

Наради Світової Управи ТУСМ

Філядельфія (ТУСМ) — 16 червня 1972 р. тут відбулося чергове засідання Світової Управи ТУСМ. Учасники засідання вислухали інформаційних звідомлень голови Світової Управи інж. Б. Кульчицького, голови Сеньйорату ТУСМ д-ра М. Сосновського та голови Крайової Управи Управи ТУСМ в ЗСА Богдана Футали, а також познайомилися з письмовими інформаціями від ТУСМ з Канади та Арґентині. По вичерпній дискусії Управа схвалила переведену діяльність.

Світова Управа прийняла до відома інформацію про загальний річний з'їзд ТУСМ в ЗСА 16 вересня 1972 р. в Детройті. Одночасно постановлено відбутитам світовий з'їзд ТУСМ, на якому буде обрано нова Світова Управа.

У зв'язку з заплянованим світовим антикомуністичним конґресом у Мехіко Світова Управа постановила поробити потрібні заходи щодо участи в цьому конґресі представників Світової Управи, Сеньйорату ТУСМ та Крайової Управи ТУСМ в ЗСА.

У нарадах взяли участь: інж. Б. Кульчицький, д-р М. Сосновський, Б. Футала, Х. Кульчицька, М. Прокопчук, Л. Іваськів, Р. Сеньків — члени Управи, д-р В. Калинович і д-р Б. Футей — члени Управи Сеньйорату ТУСМ і Оксана Футала — член Крайової Управи ТУСМ в ЗСА.

Закінчення року в школі рисування й малювання проф. К. Антонович

18-го червня в приміщенні Українського Народного Дому в Вінніпеґу відбулося закінчення року в Школі рисування й малювання проф. К. Антонович, що існує безперервно від 1950 р. і яка виховала поважну кількість молоді в українському дусі й мистецькому себевияві. В імені Патронату Школи привітала присутніх Ольга Войценко й подала до відома, що заслужена сеньйорка українського мистецького життя у Вінніпеґу проф. К. Антонович з огляду на стан здоров'я не могла взяти участи в цьому святі, але її заступниця Марійка Онуфрійчук подбала не тільки про цілорічне заступство, але приготувала кінцеву виставу учнів, що учащали кожної суботи на лекції. В дальшому О. Войценко подала до відома, що рішенням Патронату змінено назву установи на „Школу малюнків й рисування імени К. Антонович" і іменовано Марійку Онуфрійчук її директоркою.

М. Онуфрійчук подала історію школи, назвала її алюмнів та теперішніх учнів, що виставляють свої малюнки й рисунки, вони: Чічі й Лада Башуківни, Марта Романяківна, Галя Савченко, Мирон Павловський, Стефка Дяківна, Петро Сабара, Михайло Вовкович, Богдан Гембарський, Влодзьо й Катруся Столярі (ці останні приналежні вже до другої ґенерації учнів, тому що мати, колись Галя Арсенич, закінчила школу в 1961 р.). Проф. Яр. Рудницький, передав школі привіт від проф. К. Антонович та подаючи завваги про важливість мистецького виховання молоді. Наприкінці ред. Ст. Бубняк запросила всіх приявних переслати письмовий привіт основниці школи, проф. К. Антонович. Опісля приявні оглядали виставу, а батьки гостили присутніх чаєм і солодким. (Б. Г. С-р)

Матура в школі українознавства „Рідної Школи" у Філядельфії, Па.

Це вже сьомий раз у школі українознавства, що її веде Т-во Опіки над Молоддю „Рідна Школа" у Філядельфії, відбувається матуральний іспит зрілости. У цьому році до іспиту приступили 21 абітурієнт. Усі вони закінчили дванадцять років повного навчання українознавчих предметів. Письмовий іспит відбувся у суботу, 6 травня ц. р. Абітурієнти писали дві іспитові задачі з історії і літератури. У суботу 20-го травня відбувся усний іспит перед Комісією, що її очолював проф. д-р Василь Стецюк. Абітурієнти склали іспити з української мови, української літератури, історії України, української культури і географії України. Одинадцять абітурієнтів склали іспит зрілости з дуже добрим поступом. Іспит здали: Андрій Бойко, Адріян Клос, Петро Козак, Дарія Коженьовська, Роман Коропей, Ольга Мазепа, Омелян Коцопей, Олександра Максимович, Юрій Мацьків, Андрій Медуха, Богдан Мінчак, Ксеня Одежинська, Мирослава Одежинська, Катерина Оранська, Тарас Пенкальський, Христина Романів, Степан Слободян, Максим Тарнавський, Леся Трипупенко, Аніта Федак і Мотря Чорнобіль.

27 травня ц. р. в залі школи Иосафата відбулась градуаційна церемонія, підготовлена Батьківським Комітетом під проводом проф. університету у Вілямнові д-ра Романа Максимовича і заранжована учителькою української мови в нашій школі Евфрозиною Бережною. Абсольвентам роздано свідоцтва покінчення дванадцятої кляси і матуральні дипломи. Кожний абсольвент отримав від Батьківського Комітету дарунок у формі Енциклопедії для молоді. До абсольвентів промовляв професор Ля Саль коледжу д-р Леонід Рудницький. Прощали абсольвентів, бажаючи їм успіхів у дальших студіях, директор школи Володимир Лотоцький, голова „Рідної Школи" Степан Процик і опікун кляси Остап Тарнавський. В імпрезі взяли участь батьки і рідні абсольвентів, як і представники організацій і молодь.

Абсольвенти школи українознавства — це гордість усієї громади. Дванадцять років навчання у „Рідній Школі" це довгий і послідовний шлях для вивчення української мови і здобуття знань з українознавчих предметів. „Рідна Школа" випустила вже сьому групу студентів з такими знаннями. Перша матура у „Рідній Школі" у Філядельфії відбулась у 1966 р. Уже скоро буде нагода відбути десятирічний з'їзд цих перших наших матурантів. Деякі абсольвенти нашої школи продовжують українознавчі студії в університетах, кількох із них поповнили ряди вчителів „Рідної Школи" у Філядельфії. Т.

З наукових конференцій УВАН у ЗСА

Доповідь проф. Романа Осінчука, на Пленарній конференції Української Вільної Академії Наук, спільно з Природничим відділом Академії, 13-го травня 1972 р., на тему: „Харчування та його вплив на артеріосклерозу".

Конференцію відкрила професор Наталія Осадча-Яна, та, вітаючи доповідача д-ра Романа Осінчука, дійсного члена Академії, подала дані про наукову медичну працю та громадську діяльність доповідача. Перед доповіддю Н. Осадча-Яната повідомила про тяжкі втрати — смерть проф. Володимира Варламовича Міяковського і проф. Івана Івановича Бакала. Всі присутні вставанням і хвилинним мовчанням вшанували їх пам'ять. Відтак попросила проф. Романа Осінчука до доповіді. Проф. Роман Осінчук, у своїй одногодинній доповіді на тему „Харчування та його вплив на артеріосклерозу", посилаючись на дані із етнопатології та лікарські обсервації на дослідних тваринах і людях, особливо з останніх років, ствердив, що сучасна медицина дивиться на проблему артеріосклерози та її підставового патологічного процесу, артеріосклерози кровоносних судин не як на процес старіння, але як на многобічну хворобу чи розлад обміну речовин, а в тому відіграє ролю спадковість, середовище, в якому живе та працює людина, її нервовий стан, опасистість, тиск крови, куріння, різні токсичні впливи широко розвиненої індустріялізації, різні хворобові стани, що приспішують атероґенезу, а зокрема в ЗСА, особливий спосіб життя з дуже малою фізичною активністю і різного роду харчів надмірним вживанням багатих на товщ та цукор чи т.з. ліпіди, холестерол та триґліцериди. Оця т. зв. гіпиртриґліцериземія, гіперхолестеролемія чи гіперліпідемія має поважний вплив на розвиток артеріосклерози в судинах. Щоб з'ясувати краще вплив харчування чи його відношення до артеріосклерози доповідач обговорив ще коротко деякі теорії артероґенези як теж у дієтичному лікуванні чи профілактиці гіперлінідемії. Він довше затримався на обговоренні атероґенного харчу та значення т. зв. ненасичених товщевих кислот у дієті, на дієтичних приписах та можливостях дієтичного лікування чи профілактики гіперліпідемії, а тим самим й артеріосклерози. Це останнє — найбільше цікавило доволі багато слухачів, переважно старшого віку та викликала цілий ряд запитів до доповідача та дискусію.

Приявні щиро подякували доповідачеві за цінну доповідь. І. З.

ОРЕЛ - АКТОР

На Одещині в Причорноморському степу їхав автобус із акторами з одеського театру ім. „жовтневої революції". Могутній орел із понад однометровим розмахом крил заатакував автобус, може тому, що на ньому був червоний прапор, кольор якого разив птаха. Орел дуже поранився від зударів з автобусом, його підібрали й виходили артисти. Тепер орел під кличкою „Рокко" не розлучається з акторами, які їздять з виставами по Одеській області. Птах цілковито звик до людей.

У Філядельфії відзначили 30-ліття УПА

Організації Українського Визвольного Фронту округи Філядельфії відзначили 4-го червня 1972 р. на великій площі Українсько - Американського Горожанського Клюбу при 847 Н. Френклін вулиці ювілейне свято — 30-ліття Української Повстанської Армії (УПА). Програму попередили Богослужби і Панахиди в соборі Української Католицької Церкви при Н. Френклін вулиці о год. 12-ій дня і в катедрі Української Православної Церкви при 5-ій вулиці о год. 10-ій ранку.

О годині 2-ій по полудні Ювілейне Свято УПА відкрив голова Святкового Комітету інж. Андрій Забродський, згадавши, що на цей рік припадає 30-ліття УПА і 25-ліття великого рейду і попросив усіх кол. вояків УПА встати, а приявні привітали їх гарячими оплесками.

Христина Малецька, донька кол. вояка УПА, відспівала американський гимн, а український — відспівали всі присутні, коло тисячу людей.

Інж. Забродський прочитав листа від посадника міста Філядельфії Френка Різзо, який вітав українську громаду із Святом УПА. Головний промовець проф. Микола Чировський у промові пояснив, що таке УПА і яку ролю вона відіграла в українській історії, під гаслом: „Здобудеш Українську Державу або згинеш у боротьбі за неї". Промовець проаналізував сучасний стан світу, протиставляючи йому ідейну спадщину УПА.

Опісля почалася мистецька частина програми, якою провадили Марія Лисяк і Євген Курило. Квартет сестер Малецьких, дочок вояка УПА, відспівав дві повстанські пісні. Із наступною точкою виступив танцювальний ансамбль СУМА під проводом М. Бойчука. Марія Лисяк відспівала повстанські пісні, а Євген Курило рецитував поему повстанського поета Марка Боєслава „Хай путь спасенна вам свята".

Правдивою сенсацією свята була молода група українських танцюристів з Милвилу, Н.Дж. під проводом Івана Чупашка, яких спонзорував Відділ ООЧСУ з Вілліямставну, Н.Дж. Вона відтанцювала багато українських народних танців. Танцюристами є молодь від 14 до 16 років життя і всі майже походять з третьої а то й четвертої ґенерації українців, народжених у ЗСА.

Наприкінці ще раз виступив ансамбль СУМА під керівництвом М. Бойчука. А також виступив хор ОЖ ОЧСУ „Чайка" під орудою проф. Ірини Чумової і з акомпаньяторкою Христиною Остапович, теж донькою кол. вояка УПА. Хор відспівав три пісні.

Голова Т-ва кол. Вояків УПА ім. ген.-хор. Тараса Чупринки, Михайло Ковальчин виголосив заключне слово, в якому подякував організаторам і виконавцям упівського свята.

Співом „Не пора" закінчено свято.

Іван Федак,
секретар
Ділового Комітету

Пам'яті Тараса Бокса

Сорок днів минає, коли то Українське село в Ґлен Спей, Н. И. — відпровадило на вічний спочинок — свого мешканця *бл. п.* Тараса Бокса.

Уродився він в селі Жираві, пов. Ходорів — Західня Україна 20 березня 1919, а помер — в Ню Йорку 24 квітня 1972 на 53-му році життя — по короткій але важкій недузі. Полишив у великому горю дружину Марію, сина Юрія та дві сестри Євгенію Колодницьку та Ольгу Колодій.

Не диво, що несподівана його смерть згромадила у похоронному заведенні Квина в Асторії, Н. И. 27 квітня ц. р. численну родину, приятелів та знайомих, а безліч квітів було виявом любови до нього.

Панахиду відправив о. Б. Андрейчук, а від вояків І Української Дивізії попрощав Покійного Процик. На другий день 28 квітня по Службі Божій, яку відправив в церкві Чесного Хреста в Асторії о. Б. Андрейчук, довга валка авт вирушила в сторону Українського Села в Ґлен Спей, пристанувши там перед церквою св. Володимира, яку Покійний так любив і яку щонеділі відвідував.

На цвинтарі похоронні відправи відслужили о. Андрейчук та о. І. Пайкуш з Пассейку, а по запечатанню гробу — попрощав Покійного від мешканців Українського Села — д-р М. Клюфас.

По закінченні похорону всі приявні на запрошення родини — зійшлись до ресторану п-ва Ляховичів на поминки, на яких згадували Покійного — скромну, тиху і спокійну людину.

Покійний був не тільки вояком, але теж малярем і різьбарем. Полишив по собі багато праць, а між іншими для каплиці на оселі ім Ольжича вирізьбив і подарував кивот, павук та хрест у терновому вінку. За проєктом інж. арх. Січинського виконав прегарний кивот до української православної церкви св. Вознесення у Кліфтоні. Н. Дж. Покійний був не лише мистцем, але великим любителем природи, пристрасним рибалкою, спортовцем — Він був людиною приємної і веселої вдачі, через те його всі любили.

М. К.

З НАШИХ БУДНІВ

Дипломовий концерт

Перед дипломовим концертом визначної учениці Українського Музичного Інституту, Ляриси Крупа (кляса фортепіяна проф. Дарії Гординської-Каранович) потелефонував до мене з Рутерфорду наш достойний голова ОУП „Слово", проф. Григорій Костюк.

— Слухайте, Іване Степановичу, — сказав приємним голосом, — там у вас, в Українському Інституті Америки, відбудеться 3-го червня концерт отої молоденької піяністки з Трентону, яка так чудово грала колись на нашій зустрічі в Ню Йорку, — пригадуєте?.. Надворі була тоді жахлива погода, на дорогах ожеледь — хоч ти скажися, а вона таки приїхала аж з Трентону, і заграла! Тож випадало б, розумієте, щоб хтось від „Слова" пішов на її дипломовий концерт... Не думаєте?

Тим „хтось" мав бути я, розуміється, про що, однак, підписаний подумав уже раніше, не чекаючи пригадки шановного голови Об'єднання Письменників... Так, погода тоді випала пресобача, либонь чи не був це Иордан старого стилю 1970- го року. Вночі впав дощ, вдень потиснув морозець „з огинома", що обернув дороги в суцільну ковзанку. На нашу літературно-мистецьку зустріч в Інституті прийшло дуже мало публіки, а що не з'явились й деякі місцеві виконавці програми, то ми вже втратили були надію на прибуття 13-літньої піяністочки з далекого Трентону. Але тодішній її учитель фортепіяна, — який, на жаль, так передчасно осиротив свою талановиту ученицю, — покійний Любко Горницький, запевняв нас, що Ляриса — приїде!

— Дівчина має характер, — сказав, — і зла погода її не відстрашить. До того ж у неї в хаті панує подвійна дисципліна, бо її мама — пластунка, а тато — один з лідерів АБН.

Хоч нас він заспокоював, підтримував на дусі, в голосі покійного Любомира не відчувалося стовідсоткової впевнености, що його учениця справді „покаже характер"... Як нині бачу його, як стоїть у вестибюлі Інституту, на першому поверсі, і зажурено вдивляється крізь закосичену памороззю шибу в Центральний парк, де загорялися фантастичні, вечірні світла, під тривожну музику надтягаючого сніговію. Та й ще пригадую собі, як розпромінилось усмішкою його обличчя, коли з гардероби гукнули:

— Трентон приїхав!

Всі, що знали бл.п. Любомира Горницького і ще досі його не забули, напевне пригадують собі, що він рідко коли всміхався. Я вірю, що такою самою щасливою усмішкою він привітав би свою колишню ученицю, Лярису, 3-го червня цього року, якби дожив-діждався її дипломового концерту в Українському Інституті Америки.

Ікер

У ТРЕТЮ РІЧНИЦЮ

Здається ще вчора квітка розцвіла,
На тій квітці бджілка мед збирала.
Здається ще вчора тільки мати
Із війська сина виглядала.

Де ж мої діти, найдорожчі квіти,
Три роки минає, як сина немає,
Здається ще вчора я чула синові слова,
А нині, нині, вже його нема.

Зайду на могилу, пташка пролітає,
Рясний дощ матірну голову купає —
Я бачу, синку, лиш у мріях тебе.

Холодний вітер хустку з голови зривав,
Біленький цвіток на могилі зацвітав, —
Коли цей цвіток я зобачу,
То гірко заплачу.

Ти синку один мене потішав,
Часу не жалів, Ти сам не доспав,
А все у пору листа написав.

Здається ще вчора синові листи читала,
А в тому листі найдорожчі слова,
До серця свого листа пригортала,
Без тебе, синку, туга лишилась одна.

Мати МАРІЯ ГУСАР

ПОДЯКА

З Волі Всевишнього, дня 24-го квітня 1972 року відійшов від нас на Вічний Спочинок наш Найдорожчий і Незабутній МУЖ і ТАТО

бл. п. ТАРАС БОКС

Цією дорогою складаємо нашу найсердечнішу подяку Всеч. о. В. Андрейчукові, пароховi церкви Чесного Хреста в Асторії і о. Г. Хмілярові за відправлення Панахид і всіх похоронних обрядів. Рівнож дякуємо щиро о. В. Андрейчукові за зворушливі прощальні слова під час Служби Божої у церкві Чесного Хреста.

Наша невимовна подяка Всеч. о. совітникові І. Пайкушеві з Пассейку, Н. Дж. за ласкаву участь в похоронних відправах на цвинтарі. Наша щира подяка хорові церкви Чесного Хреста під орудою О. Длябоги за відспівання Панахиди. Спеціяльно дякуємо п. В. Процикові за зворушливі слова прощання від Б-ва 1 УД УНА. Рівнож невимовна подяка д-рові М. Клюфасові за зворушливі і незабутні прощальні слова на цвинтарі.

Родині, Приятелям і Знайомим сердечно дякуємо за пожертви на Служби Божі, молитви, квіти, листи і телефонічні співчуття та Усім, що відвідували хворого в обох шпиталях.

Дякуємо усім Жертводавцям за щедрі датки на добродійні цілі, а зокрема на сиротинець Колеґії св. Ольги в Прудентополіс, Бразилія. Наша щира подяка Усім, що взяли участь у Панахиді та що відпровадили Покійного на місце Вічного Спочинку в Ґлен Спей, Н. И.

Просимо Всевишнього, щоб нагородив Вас усіх своїми ласками та щедротами.

Опечалені:
МАРІЯ — дружина
ЮРІЙ — син

В пам'ять Покійного
ЯКОВА ПАРАХОНЯКА
складаю 10.00 долярів
на Наукове Товариство ім. Шевченка.
Ольга ІВАСИК-РАКОВСЬКА
з мужем і сином

Замість квітів на могилу
бл. п. БОГДАНА ЛИСЯКА
складаю суму 25.00 долярів
на фонд „Церква в Потребі".

Сестрам Ірені і Орисі та близькій і дальшій Родині висловлюю глибоке співчуття.
Вінніпеґ, Канада — Роман Діонізій ГАВРИЛІВ

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. проф. ІВАНА ВИНАРА
на видавничий фонд „Українського Історика"
зложив 25.00 долярів
УЧИТЕЛЬСЬКИЙ ЗБІР
Школи Українознавства Товариства
„Рідна Школа" в Клівленді, Огайо

СПОРТ

Ч. СІЧ візьме участь у Дні УНСоюзу в Бавнд Бруку

Як і минулого року, „Ч. Січ візьме знову участь в Дні Українського Народного Союзу, що відбудеться в неділю 10-го вересня в Українському селі Бавнд Бруку, Ню Джерзі. Уже появилися в розпродажі квитки вступу в ціні по 1.50 дол., як теж квитки на цінні виграші: телевізійного апарату, Української Англомовної Енциклопедії, радіо і електричного годинника. Члени і симпатики „Ч. Січі" можуть вже набути згадані квитки в Управі Спортового 214 Відділу УНСоюзу при УСТ „Ч. Січ". Цей день спонзорують Окружні Комітети УНСоюзу в Ню Джерзі, „Ч. Січ" зорганізує і заповнить спортову програму Дня, атракційними футбольними змаганнями, про які появиться окреме оголошення.

Американська і етнічна преса про УСТ „Ч. СІЧ"

Жадна з ділянок Українського зорганізованого життя в ЗСА так легко і в такій мірі не може, здобути собі уваги в американській і етнічній пресі, як це є із зорганізованим Українським спортом. Активністю в рямцях різних Ліг і Асоціяцій, Українські Спортові Т-ва і Клюби, поширюють та популяризують українське ім'я в американському довкіллі, не тільки на спортових стадіонах, залях, кортах і басейнах але й на сторінках преси.

О. Твардовський

Спортова Школа УСТ „Чорноморська Січ" Нюарк

Уже закінчується підготова до відкриття Спортової Школи „Ч. Січі", що відбудеться в неділю 23 липня ц. р. на оселі „Верховина" в Глен Спей, Н. И. Номінований Управою Т-ва Комітет Школи, відбув уже ряд пленарних засідань, на яких поодинокі референти подавали звіти і дальші пляни праці, щодо успішного відкриття і переведення цьогорічної Спортової Школи. Згідно із цими звітами і предложеними плянами Комітету, цьогорічний вишкіл триватиме повних три тижні в ділянках: футболу (копаний м'яч), відбиванки, плавання, тенісу, легкої атлетики і кошиківки. У процесі підготови, Комітет виконав багато важливої праці: підготовлено і видруковано правильник, аплікації для учасників і інструкторів, нові свідоцтва та емблему Школи, що її виготовив наш член Т-ва мистець, один із кращих сучасних українських графіків Богдан Божемський.

Як і в минулих роках в школі зобов'язуватиме і буде вживана українська мова. Комітет Школи заанґажував уже майже повний склад інструкторів і опікунів: Є. Чижович, учитель фізичної культури в Колюмбійській середній школі в Мейплвуді, регіональний футбольний тренер ЮССФА і заступник тренера Збірної Америки за чашу світу, виконуватиме обов'язки директора школи і головного інструктора в футболі і кошиківці. Інструктори футболу це — професійні вчителі і тренери в американських середніх школах: Б. Хамуляк і В. Леонів — обидва активні футболісти „Ч. Січі", та В. Дахнівський. У ділянці відбиванки; інж. Б. Гайдучок, визначний провідник тієї ділянки в чоловічій секції, який теж проведе однотижневий вишкіл тренерів. Інструктори відбиванки: інж. А. Лапичак, визначний тренер „Ч. Січі" в жіночій секції. Ляриса Сигіда, одна із чолових змагунок „Ч. Січі" вихованка Т-ва, учасниця численних пластових виховних таборів і студентка, З. Стахів, один із чільних змагунів 1-ї дружини „Ч. Січі", чоловий пластун „Чорноморець", він теж проводитиме легко-атлетичний вишкіл, як досвідчений учасник багатьох змагань в американських університетах і першенствах УСЦАК-у. Інструктори легкої атлетики: І. Савчук і О. Колодій, обидва заавансовані студенти з Ню Йорку, учасники численних університетських змагань і УСЦАК-у, чолові пластуни „Чорноморці". Інструктори плавання: Є. Чижович і А. Слиж — кількакратний чемпіон УСЦАК-у і американських змагань, один із найкращих змагунів „Ч. Січі". В тенісі: Б. Кучинський, відомий тенісист „Ч. Січі" кол. чемпіон і віцечемпіон УСЦАК-у в клясі сеньйорів та В. Леонів. Головним опікуном учасників школи буде В. Матіяш, який матиме до помочі: Л. Сигіду, Б. Хамуляка, Л. Олесницького і п-і Матіяш, яка теж буде виконувати обов'язки мед. сестри. Керівниками Спортової Школи „Ч. Січі" на зміну будуть: І. Ориняк, О. Твардовський і М. Стебельський, який, як голова Т-ва, виконує обов'язки голови Комітету Школи. Коли пишемо ці рядки до Спорт Школи вплинуло вже ок. 70 зголошень з різних міст Америки. Приблизно третину становить юнацький актив „Ч. Січ", другу численну групу становить актив „Левів" Чикаго, решта зголошень прийшли з різних міст стейтів: Ню Джерзі, Ню Йорку, Пенсильвенії, Нової Англії і ін.

О. Твардовський

ЛЕВИ СТРІЛИЛИ ОДИН ТУЗИН ВОРІТ

Леви — Аврора Кікерс 12 : 1 (5 : 0).
Резерви: Леви — Аврора Кікерс 4:7 (2:2).
Юнаки: Леви — Атляс 3:4.

Чикаго, Іллиной. У неділю 18-го червня стрінулися Леви в п'ятих змаганнях весняного сезону з новиком Вищої Дивізії з дружиною Аврора Кікерс, на виїзді в містечку Аврора в стейті Іллиной. Леви перемогли молоду дружину, стрілівши її аж дванадцять воріт, що є новим рекордом нашої першої дружини в боротьбі за чемпіонат Вищої Дивізії групи Червоні Національної Футбольної Ліги Чикаго.

Перебіг змагань: Ричард Ґрін відкрив рахунок воріт 1:0 вже в 2-ій хвилині з карного копу з одинадцятки. Орест Банах зловив м'яч, воротар Кікерсів оборонив свої ворота, а Нога підніс рахунок 2:0 в 6-ій хв. сильним скісним стрілом з правого крила. Круг оборонив наші ворота і воротар Аврори зловив м'яч стрілений з наріжняка. Ґрін підніс рахунок 3:0 в 21-ій хв. з подачі Рамона. Кікерси не використали вибіг Банаха з воріт, стрілівши м'яч попри стовп. Крат і Шліндер оборонили ворота Левів. Прорив Андрущишина оборонив їхній воротар. Банах зловив м'яч на самій лінії воріт. Нога підніс рахунок 4:0 в 34-ій хвилині. Помічник Рамон Аріяс, який грав прекрасно в цю неділю, підніс рахунок 5:0 в 39-ій хв. усталивши вислід половини змагань. Місце правого оборонця Євгена Мишалова зайняв Стефан Дижурко при кінці першої півгри. Після перерви Вадим Мишалів стрілив 6:0 в 50-ій хв., піславши м'яч головою в сітку Кікерсів з подачі Шліндера з правої сторони. Орест Банах зловив м'яч у 55-ій. Рамон Аріяс підніс рахунок 7:0 в 6-ій хвилині, використавши подачу Ноги з вільного копу. Місце Вадима Мишалова в атаці зайняв Анатоль Яворський. Євген Андрущишин стрілив 8:0 в 64-ій й свої другі ворота 9:0 в 70-ій хвилині з карного копу з одинадцятки, бо його зфавлювали на карному полі. Ґрін стрілив свої треті ворота 10:0 в 75-ій хв. Орест Банах оборонив небезпечний стріл, а потім Крат оборонив два стріли . Андрущишин стрілив його треті ворота 11:0 в 78-ій хв. з подачі Ґріна, Стефан Дижурко знову зайняв місце Євгена Мишалова на обороні. Михайло Нога, який є в цьому сезоні в знаменитій формі, стрілив 12:0, його треті ворота неділі в 85-ій хвилині. М'яч стрілений Ногою відбився від оборонця у порожні ворота. Кікерси таки стрілили почесні ворота 12:1 у 86-ій хвилині, використавши неувагу оборони Левів.

Після третьої перемоги весняного сезону зайняли Леви друге місце Вищої Дивізії Групи Червоні, а їхній рекорд є такий: 5 змагань, 3 перемоги, один реміс і одна поразка з відношенням точок 7:3, а воріт 21:5. Михайло Нога є теперішнім королем стрільців: 6 воріт. Відношення наріжняків 7:4 в користь Левів. Суддювали Ґалів і Кукук.

Склад Левів: Банах, Є. Мишалів, Круг, Крат, Кашубський, Рамон Аріяс, Шліндер, Ґрін, Андрущишин, Вадим Мишалів, Нога, Стефан Дижурко і Яворський.

У передзмаганнях резерва Левів потерпіла першу поразку весняного сезону від молодої резерви Аврора Кікерс 4:7, виступивши в неповному складі й закінчивши змагання в дев'ятку, бо судді викинули з гри Полюховича й одного змагуна з Кікерсів. Резерва Левів потребує підсилення й відмолодження своєї дружини. Ворота для нашої дружини стрілив Полюхович у 9-ій хвилині з подачі Євгена Мишалова, Анатоль Яворський стрілив одинадцятку в 38-ій і Стефан Дижурко стрілив двоє воріт у 86-ій й одинадцятку в 89-ій хв. Склад резерви Левів: Томашевський, Ґаррісон, Мартинович, Стефан Дижурко, Дудка, Стахровський, Гординський, Яворський, Полюхович, Малий і Євген Мишалів.

Юнаки: Леви — Атляс 3:4.

Футбольна дружина Юнаків (юньйорів) УАСТ Леви потерпіла поразку від своїх мехіканських ровесників Атляс 3:4. Ворота для нашої дружини стрілили Євген Карпа, Констанце й Ґондзалес. Треба старатися, щоб у нашій дружині юнаків неукраїнців заступити нашими змагунами для розбудови українського спорту.

Перша перемога Крил
СК „Крила" — Словаки 3:2.

Футбольна дружина СК Крила із сумівського осередку ім. Миколи Павлушкова, яка грає в Першій дивізії групи Червоні, здобула першу перемогу весняного сезону, перемігши дружину словаків 3:2 в Ґанзон парку. Рекорд Крил є такий 4 змагання: одна перемога, один реміс і дві поразки — відношення точок 3:5, а воріт 7:9.

Петро Головатий

✝ ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ІВАН НІСЄВИЧ, довголітній член Т-ва Т. Шевченка, Відд. 176 в Чикаґо, Ілл., помер 20 лютого 1972 р. на 49-ому році життя. Покійний народився 25 травня 1922 р. в селі Добра, в Україні, і став членом УНСоюзу в 1959 р. Залишив у смутку брата Левка, сестер Анну, Анслю, Марію, Катерину та Емілію. Похорон відбувся 24 лютого ц.р. на цвинтарі св. Марії в Еверґрін, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Мих. Остап, секр.

МИХАЇЛ КАРПОВИЧ, довголітній член Т-ва ім. М. Шашкевича, Відд. 94 в Гемтремк, Миш., помер 14 квітня 1972 р. на 74-ому році життя. Покійний народився 1897 р. в селі Обша, Білгорайського повіту, і став членом УНСоюзу в 1950 р. Залишив у смутку дружину Марію, доньок Катерину й Олену, чотирьох внуків і одну внучку. Похорон відбувся 17 квітня 1972 р. на цвинтарі Еверґрін в Детройті, Миш.
Вічна Йому Пам'ять!
Л. Басько, секр.

БОГДАН СОРОКОВСЬКИЙ, довголітній член Б-тва св. Стефана, Відд. 221 в Чикаґо, Ілл., помер 5 травня 1972 р. на 49-ому році життя. Покійний народився 2 грудня 1922 року в с. Пастуше, пов. Чортків, в Україні, і став членом УНСоюзу в 1959 р. Залишив у смутку дружину Марію і сина Ігора. Похорон відбувся 8 травня 1972 р. на цвинтарі св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.
Вічна Йому Пам'ять!
Т. Шпікула, секр.

ІРЕНА ГАПКЕВИЧ, довголітня членка Б-тва св. Ів. Хрестителя, Відд. 138 в Глестонбері, Конн., померла 2 травня 1972 р. на 83-ому році життя. Покійна народилася 3-го липня 1889 р. в с. Жуличі, Золочівського повіту в Україні, і стала членкою УНСоюзу в 1924 року. Залишила у смутку синів Юрія і Василя та їхні родини. Похорон відбувся 5 травня 1972 року на цвинтарі св. Ів. Хрестителя в Глестонбері, Конн.
Вічна Їй Пам'ять!
С. Кунікевич, секр.

ІВАН ГОРДІЮК, довголітній член Т-ва ім. о. А. Гончаренка, Відд. 204 в Ню Йорку, помер 14-го квітня 1972 р. на 73-ому році життя. Покійний народився 1899 р. в с. Лишиці на Поліссю в Україні, і став членом УНСоюзу в 1947 році. Залишив у смутку дружину Степанію, доньку Оксану і сина Богдана, сестру Марію і шваґра інж. Мирона Яшока з дітьми. Похорон відбувся 17 квітня 1972 р. на українському цвинтарів св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н.Дж.
Вічна Йому Пам'ять!
В. Палідвор, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ

НЕДІЛЯ, 9-го ЛИПНЯ 1972 р.

MONESSEN, Pa. Піврічні збори 338-го Відд. о год. 1-ій по пол. в українській залі на 2-ій вул., 213 Скунмекер Авеню. Проситься вирівняти чл. вкладки та відібрати дивідендові чеки. — П. Янковський, предс., М. Куць, секр.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. 153 Відділ ім. Л. Мишуги повідомляє, що вже від п'ятниці, 30 червня ц. р. касир Відділу п. М. Прасіцький буде урядувати кожної п'ятниці від год. 6-8 веч. в Домі „Тризуба" при 4932 Н. Брод вулиці. В суботи покищо урядування не буде. Проситься членів, які платили вкладки в канцелярії Відділу приносити їх на нову адресу. — І. Одежинський, гол., проф. Б. Гнатюк, заст. гол., І. Скіра, секр., В. Артимишин, заст. секр., М. Прасіцький, кас.

Вступайте в члени УНСоюзу!